

Arrest

nr. 219 241 van 29 maart 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 21 december 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 oktober 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. TASSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 oktober 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 42 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het

koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van:

Naam: (...)

+ kind: (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

De betrokkene verkreeg het recht op verblijf in functie van de vader, M.J. (...) (RR xxx). De vader van betrokkenen kan echter niet meer genieten van de meer voordelige verblijfsbepalingen overeenkomstig art. 40 van de wet van 15.12.1980 waardoor er overeenkomstig art. 42 bis, van diezelfde wet, een einde werd gesteld aan zijn verblijf.

Nergens uit het dossier blijkt dat mevrouw eventueel zelf aan de voorwaarden van art. 40, §4 zou beantwoorden om in eigen hoofde het verblijfsrecht te kunnen behouden. Betrokkene reageerde niet op de uitnodiging van ons om bewijsstukken voor te leggen aangaande haar huidige economische situatie of bestaansmiddelen om eventueel in eigen hoofde het verblijfsrecht te kunnen behouden.

Overeenkomstig art. 42ter §1,1° van de wet van 15.12.1980 dient er dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van de dochter, M.D. (...) aangezien er een einde werd gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij vervoegd heeft.

In het belang van het minderjarig kind en gezien de intrekking van de verklaring van inschrijving van de ouder én grootouder dient ook het verblijf van het kind zelf te worden beëindigd overeenkomstig artikel 42ter, §1,1° van de wet van 15.12.1980.

Er werden verder geen relevante documenten voorgelegd naar aanleiding van de uitnodigingsbrief van Dienst Vreemdelingenzaken waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier. Er werd niet aangetoond door betrokkenen dat de leeftijd, gezondheidstoestand; gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk een mogelijke belemmering vormen of een dermate ernstig belang vertegenwoordigen voor betrokkene dat zij zich in de onmogelijkheid zouden bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing.

Overeenkomstig art. 7 eerste alinea, 2° van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen aangezien zij in het Rijk verblijven buiten de gestelde termijn gezien er een einde werd gesteld aan het verblijf van meer dan 3 maanden als bloedverwanten in neergaande lijn bekomen op 24.02.2014 en dat zij niet meer toegelaten of gemachtigd zijn om hier te verblijven op basis van een andere rechtsgrond."

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een tweede middel, betreffende de beslissing die een einde stelt aan het verblijf van meer dan drie maanden, beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 42ter, §1 van de Vreemdelingenwet *iuncto* de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij licht het tweede middel toe als volgt:

"Artikel 42 ter par. 1 in fine stelt: Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijfsrecht houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Teneinde aan deze bepaling te voldoen verwijst verwerende partij ... betrokkene reageerde niet op de uitnodiging van ons om bewijsstukken voor te leggen aangaande haar huidige economische situatie of bestaansmiddelen om eventueel in eigen hoofde het verblijfsrecht te kunnen behouden.

Alvorens verwerende partij kan verwijzen naar de uitnodiging van haar om bewijsstukken aan te brengen verzoekt verzoeker dat verwerende partij eerste dient te bewijzen of zij wel een uitnodigingsbrief hebben verstuurd en / of werd betekend aan verzoeker.

Verzoeker is formeel en stelt dat zij als 18 jarige geen enkele brief van verwerende partij heeft ontvangen.

Dit lijkt ook waarschijnlijk gezien de beslissing van 19 okt 2015 pas meer dan 3 jaar later wordt betekend. Derhalve is het heel goed mogelijk dat de uitnodigingsbrief verzoeker nooit heeft bereikt.

Gezien artikel 40 ter par. 1 in fine duidelijk stelt dat de minister rekening moet houden met tal van factoren doch verwerende partij niet aantoont dat zij inderdaad een uitnodiging niet alleen heeft verstuurd maar ook heeft betekend, heeft tot gevolg dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar gezondheidstoestand, haar leeftijd, haar bindingen met België of Slowakije, haar culturele integratie,...

Verzoeker stelt aldus een ernstige schending vast van artikel 42 ter par. 1 in fine doordat verwerende partij in gebreke blijft te bewijzen of verzoeker wel de uitnodigingsbrief heeft ontvangen van haar.

Het motief dat verwerende partij een uitnodigingsbrief zou hebben verstuurd, kan niet weerhouden blijven gezien er geen bewijs daarvan voorlegd. Het motief waarop de beslissing schraagt in derhalve niet deugdelijk.

Bovendien is de beslissing onzorgvuldig gezien verwerende partij in haar motief enkel stelt dat er een uitnodigingsbrief werd verstuurd doch niet neerschrijft op welke datum zij de brief dan wel zou hebben verstuurd.

Als laatste punt is het bijzonder laakbaar om een beslissing meer dan 3 jaar na datum nog te betekenen zonder opnieuw een onderzoek te doen of verzoeker misschien wel in eigen hoofde een verblijfsrecht zou kunnen hebben na meer dan 4 jaar verblijf in het rijk.

De middel is gegrond."

3.2. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

3.3. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de *in casu* toepasselijke wetgeving, met name artikel 42ter van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

"§ 1

Tenzij de familieleden van een burger van de Unie die zelf burger van de Unie zijn, zelf een verblijfsrecht uitoefenen als bedoeld in artikel 40, § 4, of opnieuw voldoen aan de in artikel 40bis, § 2, bedoelde voorwaarden, kan er binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie, een einde gesteld worden aan hun verblijfsrecht door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

2°(...)

3°(...)

4°(...)

5°(...)

(...)

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

§ 2

De in § 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.

§ 3

De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan."

Uit artikel 42ter, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet blijkt aldus dat de verwerende partij gehouden is, wanneer zij, zoals *in casu*, het verblijf beëindigd op grond van artikel 42ter, §1, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet rekening te houden met de *"duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong"*.

3.4. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent gemotiveerd:

"Er werden verder geen relevante documenten voorgelegd naar aanleiding van de uitnodigingsbrief van Dienst Vreemdelingenzaken waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier. Er werd niet aangetoond door betrokkenen dat de leeftijd, gezondheidstoestand; gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk een mogelijke belemmering vormen of een dermate ernstig belang vertegenwoordigen voor betrokkene dat zij zich in de onmogelijkheid zouden bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing."

3.5. Vooreerst wijst de Raad erop dat uit voormelde motieven blijkt dat de verwerende partij meent dat de verzoekende partij een uitnodigingsbrief om relevante documenten mee te delen, gelet op de verwachting dat naar aanleiding hiervan relevante documenten worden voorgelegd, heeft ontvangen. De Raad stelt echter vast dat het ontvangen door de verzoekende partij van een uitnodigingsbrief geen grondslag vindt in de stukken van het administratief dossier. Aldus dient vastgesteld te worden dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens. Immers blijkt uit de stukken van het administratief dossier niet dat de verzoekende partij, die op het ogenblik de bestreden beslissing reeds meerderjarig was, een uitnodigingsbrief betreffende de vraag naar relevante elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier, ontvangen heeft. De Raad stelt vast dat in de stukken van het administratief dossier een kopie van een dergelijke uitnodigingsbrief van 18 november 2014, die onder meer verwijst naar artikel 42ter, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet, terug te vinden is op naam van de vader, de moeder en de minderjarige zussen van de verzoekende partij. Uit de kopie van voormelde brief, die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de verzoekende partij alsook haar kind hierop ook handgeschreven werden genoteerd. Uit de voormelde brief, die ook als ongetekend exemplaar aanwezig is in het dossier zonder vermelding van de naam van de verzoekende partij (ook niet handgeschreven), blijkt echter niet op welk ogenblik de naam van de verzoekende partij *"+kind"* in handschrift werden toegevoegd. Bovendien stelt de Raad vast dat voormeld document dateert van 18 november 2014, ogenblik waarop de verzoekende partij ook reeds meerderjarig was, en dat voormeld document enkel ondertekend werd door M.J., dit is de vader van de verzoekende partij, en dit op 23 september 2015. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt voorts uit een document opgesteld op naam van de verzoekende partij: *"Gezien betrokkene sinds 14.11.2014 meerderjarig is, wordt er naar haar aparte uitnodigingsbrief verstuurd op 18.11.2014"*. In het administratief dossier bevindt zich ook een dergelijke uitnodigingsbrief op naam van de verzoekende partij, met als datum 18 november 2014, die onder meer verwijst naar artikel 42ter, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet. Echter uit voormelde brief, noch uit enig ander stuk uit het administratief dossier, blijkt dat voormelde uitnodigingsbrief betekend werd aan de verzoekende partij. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt aldus niet dat de verzoekende partij, die zowel op het ogenblik van de uitnodigingsbrief van 18 november 2014 als op het ogenblik van de bestreden beslissing meerderjarig was, persoonlijk in kennis werd gesteld van een uitnodigingsbrief betreffende de vraag naar relevante elementen waarmee rekening dient gehouden

te worden bij de beoordeling van het dossier. De verwerende partij kon dan ook in de motieven van de bestreden beslissing niet op correcte en zorgvuldige wijze verwijzen naar een uitnodigingsbrief.

3.6. Een schending van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht wordt aannemelijk gemaakt.

3.7. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden. De overige middelonderdelen, en de overige middelen, hoeven niet meer onderzocht te worden.

3.8. Aangezien de verzoekende partij dus terugvalt op haar bestaande verblijfsrecht kan in haar hoofde geen bevel om het grondgebied te verlaten worden genomen, zodat ook deze beslissing moet worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 oktober 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER